

Салустій направи утвърдителенъ знакъ, и заведе Арбака въ една стая, дѣто бѣхъ стражи двама задрѣмали слугы; отворихъ са вратата и по желанието на Арбака Салустій го остави самъ съ Главка.

Единъ изъясно направенъ свѣтильникъ отъ обыкновенныйтъ въ онъзи епоха свѣташе срѣщо тѣсныя одъръ. Свѣтлината падаше право на лицето на аеняннина, и самъ Арбакъ са нажели като видѣ изменето му лице; прѣкрасныйтъ и животныйтъ му цвѣтъ бѣ са изгубилъ, ланитытъ му бѣхъ блѣдны и устнытъ прибѣлаи и трепещушы еще, толкози силна е была борбата между ума и безумието, между живота и смъртьта. Младостъта на Главка, и тѣлсната му сила надвихъ дѣйствието на либичето, но онъзи росность на кръвьта и на душата, балзамътъ на жизненнытъ силы, живостьта и веселостьта бѣхъ изчезнжли вече съвършенно.

Египтянинытъ сѣднж небрѣжно до одъра, когато Главкъ бѣ са възлегнжль мълчливъ и безъ да осѣти присѣтствието му. Най подиръ слѣдъ нѣколко мълчене Арбакъ му рече:

— Главке, бѣхмы нѣкога неприатели. Идж сега въ тъмнината на нощъта твой пріятель и спаситель може бы.

Като конь какъто са оплашва при внезапната срѣща съ тигра, тѣй подскочи Главкъ на одъра си като чу нечаяното възклицаніе, ненадѣйното присѣтствіе на непримиримый си врагъ; той са оплаши, стреснж и смая. Очитъ имъ са срѣшнжжх, и нито египтянинытъ нито аеняннытъ можихъ изведнажъ да си отворижтъ лицата; и лицето на Главка са причерви и прибѣлъ едно слѣдъ друго, а Арбаковото мѣдноцвѣтно лице станж поблѣдаво еще, най-подиръ Главкъ като въздѣхнж дълбоко и си погры челото съ ржка извика,

— Спнувамъ ли или съмъ буденъ?

— Не, Главкъ, буденъ си. Заклевамъ са въ десната си ржка и въ бацинытъ си кости, дошль съмъ съ намѣреніе да та спасж, слушай ма. Азъ знаж ты какво направи, но знаж и едно обстоятелство за твое оправданіе което ты не знаешъ. Ты извърши убійство, да, светотатственно убійство; не са чумери, не са смутявай, азъ самъ бѣхъ очевидецъ свидѣтель на престѣпленіето ти, но мож да та спасж; азъ имамъ въ рждѣ необоримы доказателства че ты въ него случай бѣ лишенъ отъ ума си, че ты бѣше не въ състояние да мыслишъ и да дѣйствувашь свободно, но ако искашь да та спасж, необходимо е да припознашь престѣпленіето си. Подпиши само този папиръ, и объеви саморжчно че ты си убилъ Апи-